

**CENTRUM EKONOMICKÝCH STUDIÍ VYSOKÉ
ŠKOLY EKONOMIE
A MANAGEMENTU**

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2007

ČERVEN 2008

NÁRODNÍHO ODBOJE 17, 400 03 ÚSTÍ NAD LABEM

Obsah:

1. Úvod
2. Orgány CES VŠEM a jejich personální složení
3. Činnost CES VŠEM
4. Finanční hospodaření CES VŠEM v roce 2007
5. Závěr

1. Úvod

Tento dokument je zpracován ve smyslu ustanovení zákona o obecně prospěšných společnostech č. 248/1995 Sb. Dokument hodnotí činnost Centra ekonomických studií Vysoké školy ekonomie a managementu, o.p.s. (dále CES VŠEM) za kalendářní období od ledna 2007 do prosince 2007. Název organizace platí od 2. července 2007, kdy došlo ke změně původního názvu Grantový fond Vysoké školy ekonomie a managementu, o.p.s.

1.1. Základní ustanovení

Zápis do Rejstříku obecně prospěšných společností je k datu 16. července 2003. CES VŠEM byl založen s vědomím významu výzkumné činnosti pro rozvoj vzdělávacích aktivit na mezinárodně srovnatelné odborné úrovni. Ve své činnosti vychází z úlohy výzkumu při posilování růstového potenciálu a konkurenceschopnosti národní ekonomiky. CES VŠEM působí jako výzkumné pracoviště **Vysoké školy ekonomie a managementu**.

Pracoviště Praha, Náměstí I. P. Pavlova 3, 120 00 Praha 2. Organizační zázemí a místo působení Centra ekonomických studií VŠEM. **Pracoviště Ústí nad Labem**, Národního odboje 17, 400 03 Ústí nad Labem. Sídlo CES VŠEM.

2. Orgány CES VŠEM a jejich personální složení

Statutárním orgánem CES VŠEM je správní rada v čele s předsedou správní rady. **Kontrolním orgánem** CES VŠEM je dozorčí rada v čele s předsedou dozorčí rady. Správní a Dozorčí rada CES VŠEM posuzují a schvalují programové dokumenty a základní předpisy pro chod CES VŠEM a rozhodují o přidělování prostředků CES VŠEM na konkrétní projekty. Běžný chod CES VŠEM a formulaci a realizaci jeho rozvojové koncepce zajišťuje **ředitel**. Tuto funkci zastává Doc. Ing. Anna Kadeřábková, Ph.D. **Poradním orgánem ředitele** je vědecká rada.

2.1. Správní rada CES VŠEM

Ing. Martin Kupka, CSc. – předseda Správní rady
Prof. Ing. Evžen Kočenda, PhD. (nahradil od 2. července 2007 Doc. Ing. Lubomíra Lízala, PhD.)
Ing. Petr Zahradník (nahradil od 14. dubna 2008 Prof. Ing. Michala Mejstříka, CSc.)

2.2. Dozorčí rada CES VŠEM

Prof. Ing. Jaromír Veber, CSc. – předseda Dozorčí rady
Ing. Petr Roubíček
JUDr. Rostislav Sochor

3. Činnost CES VŠEM

Základní činností CES VŠEM je zejména především realizace výzkumné, vzdělávací a lektorské činnosti v oblasti společenských věd.

Během roku 2007 řešil výzkumný tým CES VŠEM dva dlouhodobé výzkumné projekty – Centrum výzkumu konkurenční schopnosti české ekonomiky (financovaný MŠMT) a Růstová výkonnost a kvalitativní konkurenceschopnost české ekonomiky (financovaný GAČR). Byla publikována řada odborných výstupů, vznikly fokusní skupiny pro diskusi výzkumného zaměření a byla akreditována a zahájena výuka nového magisterského programu VŠEM.

3.1 Centrum výzkumu konkurenční schopnosti české ekonomiky

Práce v roce 2007 se soustředily na přípravu klíčové publikace Ročenky konkurenceschopnosti ČR 2006-2007 v rozdělení na statistickou a analytickou část v české a anglické verzi v tištěné a elektronické podobě (web a CD). V první etapě (dvou měsících) byly finalizovány working papery za rok 2006 na základě externích oponentur, v následujícím období vznikají rovněž nové WP. Kombinace obou typů dílčích výstupů s rozšířeními a aktualizacemi vyústila v publikaci nového vydání ročenky. Základní struktura ročenky navazuje na předchozí publikaci (v členění do tří klíčových kapitol – makroekonomická výkonnost a stabilita, institucionální kvalita a inovační výkonnost). Obsahovou novinkou ročenky jsou zejména projevy a důsledky procesu globalizace v české ekonomice a strukturální charakteristiky konkurenceschopnosti (tj. odvětvové a regionální). Toto tematické a metodologické obohacení odráží jak zaměření projektu, tak i poptávku uživatelů. Metodickým rozšířením výzkumu je využití série případových studií ke specifickým aktuálním tématům konkurenceschopnosti (regionální konkurenceschopnost, dynamika high-tech firem, význam strukturálních fondů). Další významnou charakteristikou aktivit CES VŠEM je stále silnější expertní význam pracoviště ve vztahu k uživatelům výsledků výzkumu – např. CES se podílí na formulaci priorit předsednictví EU v oblasti znalostní společnosti, tezí a odborných podkladů bílé knihy MŠMT pro terciární vzdělávání, formulaci a realizaci principů reformy systému podpory výzkumu a inovací, hodnocení efektů Evropského výzkumného prostoru pro Senát PSP ČR, hodnocení dopadů nominální a reálné konvergence a rizik přijetí eura pro ministerstvo financí ČR, na vzniku a realizaci Inovačního fóra ČR a navazujících tematických IF, na formulaci systémových projektů v operačních programech MŠMT a MPO v oblasti výzkumu a inovací, na práci týmů specialistů Evropské hospodářské komise OSN pro problematiku konkurenceschopnosti a inovací. Výzkumné aktivity CES se rovněž rozšiřují do zahraničí ve formě participace na projektech zahrnujících expertizní hodnocení národního inovačního systému (IMPLORE, KBE). Další aktivity CES VŠEM se zaměřují na šíření a aplikaci výsledků výzkumu a přípravné práce jeho další etapy a jsou zejména následující - kolektivní aktivity: spolupořádání série pěti seminářů společně s Českou společností ekonomickou prezentujících výstupy výzkumu CES VŠEM Reálná a nominální konvergence, Růst, poptávka a stabilita, Institucionální kvalita a podmínky pro podnikání v ČR, Konkurenceschopnost odvětví a informační společnost, Inovační výkonnost a inovace ve službách; realizace terénního šetření vzorku high-tech firem (znalostně založená konkurenceschopnost firem), příprava kvalitativního šetření regionálních inovačních systémů s využitím nově vytvořené sítě regionálních expertů a vytvoření sítě odvětvových expertů pro podkladové studie kvalitativních vývojových trendů na odvětvové úrovni, šetření výkonnosti národního inovačního systému ČR s participací klíčových inovačních aktérů, účast CES VŠEM na konferenci Inovačního fóra 2007 s prezentací výsledků Ročenky konkurenceschopnosti 2006–2007 a tvorba odborných tezí pro jednání sekce, účast expertů CES VŠEM na odborném semináři MF ČR na téma reálné a nominální konvergence a rizik přijetí eura (v návaznosti na vytvoření expertní studie) a účast na semináři MF k problematice přijetí společné měny, účast expertů CES VŠEM na sérii seminářů v rámci týmu specialistů EHK OSN v Ženevě (inovace a konkurenceschopnost, financování inovací, podpora podnikání, PPP, patentová ochrana) a participace při tvorbě koncepčních materiálů komise k tématu politiky podpory inovací a konkurenceschopnosti, participace na tvorbě a podání mezinárodního kolaborativního projektu na téma Innovation and Knowledge-Based Entrepreneurship as Links Between Knowledge, Economic Growth And Social Well-Being pro účast v 7. RP s partnerskými pracovišti v zemích EU (tzv. large scale project v konsorciu vedeném prof. F. Malerbou), individuální aktivity: publikováno 24 čísel bulletinu CES VŠEM se 76 příspěvky, které průběžně informují uživatele o aktuálních informacích ve výzkumu konkurenceschopnosti, oponováno a publikováno 10 nových WP za rok 2007 v českém jazyce a 5 WP v anglickém, prezentovány příspěvky na konferencích a seminářích: 16 na zahraničních a 30 na domácích, publikováno 10 článků v odborných časopisech a 8 dalších zařazeno do recenzního řízení.

Klíčová výzkumná témata

Klíčovým výstupem pracovišť CES v roce 2007 je Ročenka konkurenceschopnosti České republiky (analytická a statistická část) publikovaná v knižní i elektronické podobě (web stránky a CD-ROM). Ročenka zahrnuje použité analytické metody výzkumu a podává přehled o jeho tematickém zaměření.

ANALYTICKÁ ČÁST

První část analýzy **Růstová výkonnost a stabilita** je rozdělena do tří kapitol. První se věnuje růstové výkonnosti (měřené HDP a alternativními indikátory), reálné konvergenci ekonomiky a zdrojům růstu (trh práce, kapitál a souhrnná produktivita faktorů). Druhá kapitola zahrnuje vývoj poptávky, makroekonomickou stabilitu a vlivy přímých zahraničních investic na vnější rovnováhu. Třetí kapitola zkoumá nominální konvergenci ekonomiky a analyzuje její průběh pro hlavní výdajové složky HDP. **Růst a nabídková strana ekonomiky**: Kapitola hodnotí růstovou výkonnost české ekonomiky v období let 2001–2006 v mezinárodním kontextu s využitím alternativních ukazatelů a proces reálné konvergence k průměrné ekonomické úrovni EU. Rozlišen je vliv reálného růstu HDP a vliv zlepšování směnných relací v obchodování se zahraničím na reálnou konvergenci. Na straně nabídky je kvantifikován příspěvek základních sektorů k růstu HDP a podle metody růstového účetnictví identifikován význam práce, kapitálu a souhrnné produktivity faktorů. Při analýze pracovního vstupu se analýza zaměřila na tradiční absolutní i relativní ukazatele (míry zaměstnanosti, nezaměstnanosti) i na přístup využívající údaje o pohybech na trhu práce (Beveridgeova křivka). **Poptávka a makroekonomické rovnováha**: Kapitola se zabývá poptávkovou stranou ekonomiky, která je v kratším časovém horizontu určující pro ekonomický růst a pro vývoj makroekonomické rovnováhy. Zvláštní pozornost věnuje konečné spotřebě domácností a základním faktorům, které na její vývoj působily. U tvorby hrubého kapitálu je analyzována jeho dynamika, míra investic a jejich struktura. Hodnocení makroekonomické stability je založeno na vztahu domácí nabídky a poptávky a na vztahu národních úspor a domácích investic, který se odráží ve vnější ekonomické rovnováze. Při analýze platební bilance jsou zdůrazněny aspekty související s přímými zahraničními investicemi (dopady na salda běžného účtu platební bilance). **Nominální konvergence**: Kapitola se vedle vlastního tématu nominální konvergence věnuje rovněž otázkám přijetí společné evropské měny. Zkoumání procesu nominální konvergence ukazuje na závislost mezi ekonomickou a cenovou úrovní. Analyzovány jsou oba kanály cenové konvergence, tj. inflační diferenciál a zpevňování nominálního kurzu měny. Je sledován odlišný průběh nominální konvergence pro ceny obchodovatelného a neobchodovatelného zboží a služeb, analyzován vývoj relativních cen jednotlivých výdajových složek HDP a kategorií výdajů na spotřebu domácností. Dále jsou hodnoceny dopady nominální konvergence na vývoj reálného efektivního měnového kurzu v případě dohánějících zemí v eurozóně a význam inflačních diferenciálů v zemích EMU.

Druhá část analýzy **Globalizace ekonomických toků** je rozdělena do dvou kapitol. První se věnuje charakteristikám internacionalizace produkce a obchodu, zejména podle hlediska technologické a faktorové náročnosti odvětví. Druhá kapitola se hodnotí faktory lokalizace přímých zahraničních investic, významu zahraničních podniků pro inovační aktivity v České republice a struktuře ekonomických imigrantů.

Globalizace obchodu a investic: Kapitola hodnotí pozici ČR v procesu globalizace obchodních a investičních toků. Podrobnější hodnocení zahrnuje proces internacionalizace produkce a obchodu a jeho strukturu z hlediska technologické a faktorové náročnosti. S pomocí jednotkových pracovních nákladů je ilustrováno oslabování nákladové konkurenceschopnosti ČR vůči ekonomicky méně rozvinutým konkurentům. Druhá část kapitoly je věnována pozici ČR, která je cílovou zemí přímých zahraničních investic, v rámci EU a zejména ostatních nových členských zemí. Dále je podrobněji analyzována odvětvová struktura PZI v české ekonomice a dopady na produktivitu a hospodářský růst včetně problému duality domácího a zahraničního sektoru. **Faktory lokalizace zahraničních investic**: Kapitola hodnotí faktory lokalizace kvalitativně náročných zahraničních investic, které se výrazně liší podle úrovně vyspělosti znalostní základny hostitelské ekonomiky. Při hodnocení konkurenční výhody v ČR a ostatních nových členských zemích EU jsou uvažovány důsledky fragmentace nadnárodního hodnotového řetězce, kdy jsou do různých zemí umísťovány jeho různé (kvalitativně odlišné) segmenty. Kvalita faktorového vybavení (faktorová intenzita) ve vazbě na

úroveň technologických schopností tak ovlivňuje hloubku motivací přílivu zahraničních investic jako (potenciálně) významného zdroje technologického transferu. K významným faktorům lokalizace patří rovněž kvalita institucionálních podmínek.

Třetí část analýzy **Konkurenceschopnost** je rozdělena do tří kapitol. Nejprve je hodnocena pozice ČR podle komplexních ukazatelů konkurenceschopnosti v alternativních pojetích makro a mikroekonomické úrovně. Následují dvě strukturální hlediska, a to odvětvová a regionální, která umožňují hodnocení výkonnostních a kvalitativních charakteristik vybraných odvětvových skupin průmyslu a služeb, resp. krajů ČR. Srovnání je provedeno podle dosažené úrovně a podle změny v čase. **Komplexní hodnocení konkurenceschopnosti:** Komplexní přístupy k hodnocení konkurenceschopnosti zahrnují nejprve soubor strukturálních ukazatelů vytvořených v návaznosti na plnění tzv. Lisabonských cílů. Druhé pojetí je založeno na metodice Světové banky s důrazem na pilíře znalostní ekonomiky ve zdravém institucionálním rámci. Hodnocení uzavírají výsledky publikované v ročenkách konkurenceschopnosti Světového ekonomického fóra a Mezinárodního institutu pro rozvoj managementu. Pozice České republiky je srovnávána s Finskem (jako příkladem nejúspěšnější znalostně založené ekonomiky v EU, která v nedávné minulosti prošla zásadní strukturální transformací) a s průměry za dostupné členské země (resp. za původní patnáctku). **Konkurenceschopnost odvětví:** Pozice osmnácti odvětvových skupin rozlišených podle technologické a znalostní náročnosti je hodnocena podle hledisek ekonomické výkonnosti s důrazem na její kvalitativní aspekty, a to na základě komplexního souboru dílčích strukturálních ukazatelů (produktivita práce, výdaje na výzkum a vývoj, podíl kvalifikovaných zaměstnanců, exportní výkonnost, podíl podniků pod zahraniční kontrolou). Na jejich základě je vytvořen souhrnný indikátor konkurenceschopnosti, který stanovuje pozici daného odvětví vůči ostatním v české ekonomice. S využitím údajů ze symetrických input-output tabulek jsou rovněž identifikovány významné meziodvětvové vazby. Doplnující hledisko hodnocení zahrnuje charakteristiku struktury odvětví (resp. odvětvové skupiny) podle jeho nejvýznamnějších subjektů. **Konkurenceschopnost regionů:** Hodnocení regionální konkurenceschopnosti vychází z identifikace tří jejích klíčových složek: ekonomické a inovační výkonnosti a kvality života. Nejprve je srovnána výsledná pozice regionů ČR podle těchto tří hledisek a jejich souhrnu a dynamika její změny oproti výchozímu období roku 2001. Specifická pozornost je v rámci inovační výkonnosti věnována významu přímých zahraničních investic a jejich dopadu na trh práce (hodnocenému v rámci ukazatelů ekonomické výkonnosti). Po vstupním mezikrajovém srovnání jsou podrobněji prezentovány výkonnostní charakteristiky na úrovni jednotlivých krajů v relaci k průměru ČR. Uvedeny jsou dále dvě případové studie hodnocení kvalitativně založené konkurenceschopnosti pro Karlovarský a Pardubický kraj založené na terénním šetření.

Čtvrtá část analýzy **Institucionální kvalita** zahrnuje dvě kapitoly. První zahrnuje komplexní hodnocení kvality správy s důrazem na pozici ČR ve vztahu k principům tzv. lepší regulace. Podrobněji jsou analyzovány zdroje a důsledky korupce jako nejzávažnějšího problému institucionálního prostředí v ČR. Druhá kapitola se podrobněji zabývá hodnocením podmínek podnikání v České republice v širším mezinárodním srovnání v rozdělení na deset klíčových oblastí podle metodologie Světové banky.

Kvalita správy: Kapitola komplexně hodnotí kvalitu institucionálního prostředí nejprve podle metodologie Světové banky, která umožňuje srovnání v čase i mezi zeměmi. Za klíčovou podmínkou efektivnosti podniků i trhů i poklesu úrovně korupčnosti je považováno dodržování principů lepší regulace (proporcionalita, odpovědnost, konzistence, transparentnost, cílovost). O jejich uplatnění usiluje rovněž reforma veřejné správy v České republice v návaznosti na výsledky programu SIGMA. Základním předpokladem jejího úspěchu je kvalita byrokracie a minimalizace regulační zátěže zejména pro podnikatele. Její rozsah dokumentují i výsledky provedeného terénního šetření. Při hodnocení korupce je vedle standardního ukazatele jejího vnímání použita i analýza korupčnosti institucí a sektorů a odhad jejich nákladů. **Podmínky podnikání:** Kapitola analyzuje podmínky podnikání v ČR na základě srovnávací metodiky Světové banky podle deseti hledisek podstatných pro dynamický a dlouhodobý rozvoj podnikání (World Bank, 2006). Těmito hledisky jsou podmínky zahájení podnikání, udělování (stavebních) povolení, regulace zaměstnávání, registrace vlastnictví (nemovitosti), získávání úvěru, ochrana investorů (akcionářů), platby daní, zahraničně obchodních operací, vymahatelnosti smluv a ukončení podnikání. Hodnocení země podle každého z uvedených hledisek je založeno na srovnání souvisejících právních předpisů, délky a nákladnosti soudních a správních procedur.

Srovnání je provedeno vůči průměru EU a členskými zeměmi, které dosahují nejlepší výsledky. Výsledky jsou porovnány s aktuálním vývojem legislativy v ČR a názory podnikatelů na sledované problémy.

Pátá část analýzy **Inovační výkonnost** je rozdělena do tří kapitol. První kapitola zahrnuje hodnocení vstupů a výstupů inovační výkonnosti podle základních sektorů národního inovačního systému. Druhá kapitola se zaměřuje na charakteristiky inovační výkonnosti podniků a její efekty a překážky a nejnovější iniciativy v oblasti inovační politiky na úrovni EU. Třetí kapitola se věnuje charakteristikám rozvoje podnikové informatiky v České republice v kontextu její pozice v globálních trendech rozvoje informační společnosti. **Vstupy a výstupy inovační výkonnosti:** Kapitola klíčové aspekty národního inovačního systému, a to podle jeho vstupů (včetně jejich strukturálních charakteristik), specifických infrastrukturních předpokladů a výstupů (vědecké a technické výkonnosti). Finanční a lidské zdroje ve výzkumu a vývoji jsou hodnoceny podle sektorového, regionálního a odvětvového hlediska. Specifická pozornost je věnována podnikovému výzkumu a vývoji jako klíčovému zdroji inovační výkonnosti a rovněž vazbám mezi podnikovým sektorem a akademickou vědou. Hodnocení vědecké a technické výkonnosti zahrnuje bibliometrickou analýzu a patentovou statistiku a diskusi k problematice ochrany práv duševního vlastnictví. Podrobněji jsou charakterizovány klíčové zdroje a problémy financování výzkumu a vývoje. **Inovační výkonnost podniků:** Kapitola hodnotí klíčové aspekty inovační výkonnosti podniků v ČR zejména s využitím posledního kola terénních šetření CIS. Podrobněji jsou sledovány typy inovací (včetně netechnických), inovačních aktivit, jejich efekty a překážky. Pozornost je věnována rovněž rozsahu a typu kooperace při realizaci inovačních aktivit a významu alternativních informačních zdrojů. Komplexnější pohled na inovační vstupy a výstupy představuje hodnocení struktury zaměstnanců podle převažujících modelů učení a jejich významu pro charakter inovačnosti. Následuje přehled iniciativ v oblasti podpory inovační politiky na úrovni EU z poslední doby s podrobnějším hodnocením aktuálně otevřené diskuse k dosavadním zkušenostem a budoucnosti Evropského výzkumného prostoru. **Informační společnost a podniková informatika:** Kapitola analyzuje kvalitu podnikové informatiky v kontextu informační společnosti. Prezentovány jsou rovněž rozhodující trendy v informatice a změny na českém ICT trhu, zejména v oblasti podnikových aplikací. Kvalita podnikové informatiky je hodnocena v souvislosti s dopady na konkurenceschopnost a zvyšování výkonnosti řízení. Hodnocení se zaměřuje na analýzy a plánování komplexně pojatých efektů informatiky s cílem formulovat základní principy řízení v oblasti efektů ICT, tj. vymezit kategorie efektů a jejich zdrojů na straně jedné a možnosti jejich uplatnění vzhledem k velikosti a typům podniků a procesům řízení na straně druhé. Hodnocení je opřeno o výsledky vlastních podnikových šetření.

STATISTICKÁ ČÁST

První kapitola statistické ročenky zahrnuje charakteristiky **ekonomické výkonnosti a stability** (včetně vnějších ekonomických vztahů). Jejich výběr byl volen tak, aby dávaly ucelenou představu o makroekonomickém vývoji České republiky ve srovnání s ostatními zeměmi EU. Důraz byl kladen na ukazatele růstové výkonnosti a makroekonomické rovnováhy, jejichž vývoj souhrnně odráží především kvalitativní faktory podmiňující konkurenceschopnost národních ekonomik. Kapitola je rozdělena do čtyř částí: **(1) růstová výkonnost** – zahrnuje růst HDP a na něm závislou ekonomickou úroveň země (vyjádřenou HDP na obyvatele), základním růstovým faktorem je produktivita práce, jejíž vývoj do značné míry vysvětluje ekonomický růst, **(2) práce, mzdy a ceny** – vývoj zaměstnanosti a nezaměstnanosti ukazuje využití dostupných lidských zdrojů v ekonomice, růst mezd a cen ovlivňuje životní úroveň obyvatelstva i makroekonomickou rovnováhu a procesy nominální konvergence, **(3) poptávka a stabilita** – na vývoji domácí poptávky (spotřeba a investice) a na vzájemném vztahu investic a úspor závisí makroekonomická rovnováha země, která je ovlivněna i vývojem veřejných rozpočtů a vytvářením rozpočtových schodků, které se kumulují ve veřejný dluh, **(4) vnější vztahy** – jsou charakterizovány dynamikou růstu vývozu a dovozu zboží a služeb, bilancí běžného účtu platební bilance a přílivem přímých zahraničních investic, ve vývoji směnných relací a reálného efektivního měnového kurzu se odráží konkurenceschopnost země v zahraničním obchodu.

Podrobnější **strukturální analýza** české ekonomiky umožňuje specifikovat konkurenceschopnost podle odvětvové a regionálního hlediska – tj. jak se jednotlivá odvětví a regiony (na úrovni krajů) podílejí na celkovém výkonu ekonomiky. Soubor dílčích strukturálních ukazatelů by měl pomoci hledat odpověď na otázku, do jaké míry je konkurenční výhoda odvětví, resp. regionů založena na kvalitativních faktorech, a které to jsou. Odvětvové ukazatele lze rozdělit do několika okruhů: **(1) ekonomická výkonnost a produktivita** – zahrnuje úroveň a dynamiku produktivity práce, podíl přidané hodnoty na produkci odvětví a multiplikátor produkce jako míra schopnosti multiplikovat poptávkové impulsy, **(2) internacionalizace produkce a spotřeby** – zahrnuje ukazatele vývozní výkonnosti a pronikání dovozů vyjadřující míru otevřenosti vůči vnějšímu světu, podíl vývozu a dovozu jako relativní saldo obchodní bilance odvětví a intraodvětvový obchod signalizující míru zapojení do nadnárodního produkčního řetězce, **(3) zaměstnanost a pracovní náklady** – vývoj zaměstnanosti ukazuje, do jaké míry má dynamika produkce extenzivní charakter, úroveň a tempo růstu jednotkových pracovních nákladů je významnou charakteristikou cenové konkurenceschopnosti, naopak podíl zaměstnanců s vyšší kvalifikací aproximuje kvalitativně založenou konkurenční výhodu, **(4) věda, výzkum a inovace** – ukazatele vyjadřují konkurenční výhodu založenou na investicích do výzkumu a vývoje a využití výzkumných pracovníků v odvětví a na inovační výkonnosti jako podílu tržeb z inovovaných produktů, **(5) investice a kapitál** – zahrnuje ukazatele vyjadřující podíl podniků pod zahraniční kontrolou na přidané hodnotě a míru financování tvorby fixního kapitálu přílivem přímých zahraničních investic a dále náročnost odvětví na kapitálovou vybavenost vyjádřenou kapitálovým koeficientem. Druhé hledisko strukturální konkurenceschopnosti představuje **regionální ekonomická a inovační výkonnost**, kterou doplňují vybrané ukazatele regionální kvality života (sociální a ekologické): **(1) regionální ekonomická výkonnost** – zahrnuje ekonomickou úroveň a reálný růst determinované zejména produktivitou práce a investiční aktivitou a promítající se do míry nezaměstnanosti, **(2) regionální inovační výkonnost** – se soustřeďuje na potenciál technologického transferu v podobě přímých zahraničních investic a znalostní náročnosti přidané hodnoty průmyslu a služeb, dále na vlastní aktivity výzkumu a vývoje jako klíčový zdroj inovační výkonnosti a kvalitu lidských zdrojů z hlediska kvalifikace a podnikavosti, **(3) regionální kvalita života** – je přiblížena vybranými charakteristikami přitažlivosti regionu pro migrující obyvatele (včetně cizinců), dále střední délkou života obyvatelstva a demografickou zátěží starší populace a charakteristikami životního prostředí a bezpečnosti.

Druhá kapitola ročenky hodnotí charakteristiky **institucionální kvality**, kterým je věnována rostoucí pozornost při objasnění dlouhodobé ekonomické výkonnosti, a to v rozlišení makro a mikroekonomické úrovně. Zvláště v méně rozvinutých zemích jsou připisovány problémy dlouhodobě nízkého tempa ekonomického a sociálního rozvoje do značné míry špatně fungujícímu institucionálnímu rámci. Problémy institucionální kvality se však dosud projevují i v nových členských zemích Evropské unie a v jejich rámci v zemích tranzitivních, Kapitola je rozdělena do tří částí: **(1) kvalita správy** – je hodnocena souhrnnými ukazateli kvality veřejné správy a souvisejícího alternativního pojetí kvality veřejných institucí a dále dílčích indexů ekonomické svobody a korupce, **(2) efektivnost podniků a trhů** – zdůrazňuje dílčí (mikroekonomické) hledisko institucionální kvality, a to při hodnocení efektivnosti produktových trhů, trhu práce a finančních trhů, a na podnikové úrovni při hodnocení kvality podnikové správy, **(3) podmínky podnikání** – jsou sledovány prostřednictvím deseti hledisek (rozdělených do tří skupin) podstatných pro dynamický a dlouhodobý rozvoj podnikání.

Třetí kapitola ročenky hodnotí vstupy, výstupy a efekty **inovační výkonnosti**, klíčového faktoru dlouhodobé růstové výkonnosti a kvalitativně založené konkurenční výhody. Zdroje vynakládané na zvýšení inovační výkonnosti odrážejí její význam jako dlouhodobé politické priority i úroveň ekonomického rozvoje. Zvyšování inovačních vstupů musí být současně provázeno důrazem na efektivnost jejich využití, tedy na dosahování odpovídajících výstupů a jejich ekonomických a společenských přínosů. Kapitola je rozdělena do šesti částí: **(1) znalostní konkurenční výhoda** – je sledována prostřednictvím vybraných souhrnných ukazatelů konkurenceschopnosti, indexů lidského rozvoje, znalostní ekonomiky, přílivu (a potenciálu přílivu), přímých zahraničních investic a souhrnného inovačního indexu, **(2) zdroje pro výzkum a vývoj** – charakterizují finanční a lidské zdroje pro realizaci výzkumných aktivit podle jejich celkové úrovně a klíčových strukturálních hledisek, které přibližují základní charakteristiky národních inovačních systémů, **(3)**

vědecké a technické aktivity – hodnoceny podle ukazatelů mezinárodně srovnatelné bibliometrické a patentové statistiky a dále s využitím údajů o technologicky náročných vývozech, obchodu s technologiemi a komplexním ukazatelem technologické připravenosti založeným na výsledcích expertního šetření, **(4) inovační vstupy a prostředí** – charakterizují specifické předpoklady, které podporují kvalitativně založený rozvoj inovační výkonnosti, zejména kvalitu podnikového prostředí a jeho vědecko-výzkumných aktivit a využití nástrojů rizikového financování, **(5) inovační aktivity** – jsou sledovány prostřednictvím komplexních ukazatelů a s využitím výsledků šetření podnikových inovací, které přibližují rozsah a klíčové charakteristiky inovačních aktivit, **(6) informační společnost a technologie** – jsou charakterizovány zejména podle ukazatelů relativního významu výdajů na informační a komunikační technologie, souboru specifických ukazatelů jejich využití a dostupnosti a podle souboru hledisek síťové připravenosti.

3.2 Růstová výkonnost a kvalitativní konkurenceschopnost české ekonomiky

V roce 2007 se hodnocení **dlouhodobé ekonomické výkonnosti** s využitím tradičních ukazatelů HDP se zaměřuje na vývoj konvergence ve skupině nových členských zemí EU s důrazem na význam růstu produktivity práce. Hodnocení produktivity využití výrobních faktorů je doplněno sektorovou analýzou důchodových, kapitálových a finančních transakcí a s nimi spojených toků. Sektorová analýza podle klíčových skupin institucionálních jednotek v metodice národního účetnictví umožňuje sledování strukturálních specifik rozdělení důchodů v české ekonomice. Metodika a interpretace výsledků analýzy ekonomické výkonnosti je významně ovlivněna **globalizací ekonomických toků**, zejména ve vazbě na přemísťování výrobních segmentů nadnárodních hodnotových řetězců. Faktory lokalizace kvalitativně náročných zahraničních investic se výrazně liší podle úrovně vyspělosti znalostní základny hostitelské ekonomiky. Při hodnocení konkurenční výhody ve znalostně méně vyspělých zemích je nutno brát v úvahu důsledky fragmentace nadnárodního hodnotového řetězce, kdy jsou do různých zemí umísťovány jeho různé (kvalitativně odlišné) segmenty. Do méně vyspělých ekonomik směřují zejména segmenty využívající výhody levnějších vstupů. Lokalizace v zemích na podobné či vyšší úrovni (znalostní) vyspělosti je motivována spíše přístupem ke specifickým aktivům (např. novým technologiím). Kvalita faktorového vybavení (faktorová intenzita) ve vazbě na úroveň technologických schopností tak ovlivňuje motivaci přílivu zahraničních investic jako (potenciálně) významného zdroje technologického transferu.

1. **Růst produktivity práce v nových zemích EU** (*Mojmír Hájek*) v první části vysvětluje teoreticko-metodologická východiska, použitý model zkoumání a zdroje statistických dat. Vychází z předpokladu, že růst ekonomické úrovně je výsledkem růstu produktivity práce a vývoje podílu zaměstnanosti na populaci. Růst produktivity je závislý na příspěvku růstu vybavenosti práce fyzickou zásobou kapitálu a na technickém pokroku v širokém slova smyslu, zahrnujícím kvalitativní faktory růstu. Pro analýzu faktorů produktivity práce je použit původní teoretický koncept Solowa, který spojil agregátní produkční funkci s technickým pokrokem. Hlavním zdrojem dat byly národní účty. Práce byla měřena počtem zaměstnaných osob a kapitál stavem čistého fixního kapitálu. Druhá část zkoumá vztah mezi vývojem ekonomické úrovně měřené HDP na obyvatele v paritě kupního standardu a růstem produktivity práce. Srovnává vývoj v 10 nových členských zemích ze střední a východní Evropy s průměrnou úrovní EU-15. Analýza odlišuje vývoj v období 1995–2000 a 2001–2006, kdy došlo k urychlení procesu konvergence.

2. **Analýza institucionálních sektorů** (*Vojtěch Spěváček*) zahrnuje nefinanční podniky, finanční instituce, vládní instituce, neziskové instituce sloužící domácnostem a domácnostmi. Komplexní analýzu umožňují sektorové účty, které jsou součástí systému národního účetnictví. Ty jsou sestavovány ve formě úplné posloupnosti účtů (účet výroby, účet tvorby důchodů, účet rozdělení prvotních důchodů, účet druhotného rozdělení důchodů, účet znovurozdělení naturálních důchodů, účet užití důchodů, účty akumulace a finanční účty) a obsahují základní makroekonomické ukazatele charakterizující ekonomické toky a s nimi spojené transakce. Význam institucionálních sektorů v české ekonomice je analyzován na základě jejich podílu na hrubé přidané hodnotě, disponibilním důchodu, úsporách, tvorbě hrubého fixního kapitálu a čistých půjčkách/výpůjčkách. Klíčovými ukazateli pro hodnocení sektorů je míra zisku u nefinančních podniků, čisté půjčky/výpůjčky u vládních institucí a míra úspor u domácností. O rostoucím využívání sektorových účtů

v analýze svědčí nově vybudovaný systém Evropských sektorových účtů, na němž se podílí EUROSTAT a Evropská centrální banka.

3. Omezení vypovídací schopnosti ukazatele HDP (*Růžena Vintrová*) v první části poukazuje na nedostatečné využívání alternativních ukazatelů v analýzách reálné konvergence v malých otevřených ekonomikách, kde nelze opomíjet vliv vývoje směnných relací a přesuny důchodů mezi zeměmi. Vypočítán je ukazatel reálného hrubého domácího důchodu za střeoevropské nové členské země, které jej dosud nepublikují, a analyzovány jsou příčiny odchylek v pořadí zemí EU-27 podle hrubého národního důchodu a HDP na obyvatele. Druhá část ukazuje, že ani známé alternativní ukazatele neodhalují zkreslení, vznikající při používání ukazatele HDP v ekonomikách na odlišném stupni ekonomického rozvoje. V období rychlého vzestupu outsourcingu jsou zboží a služby ve velké míře dováženy ze zemí s výrazně nižší mzdovou a cenovou hladinou. Konstrukce ukazatele HDP ve stálých cenách, podle něhož se posuzuje ekonomický růst, není této nové situaci přizpůsobena. Používané cenové indexy jednotlivých složek HDP jsou nekonzistentní. Vykazovaný růst produktivity práce i růst celkového HDP v dovážejících zemích je zčásti fiktivní. Rozlišování ekonomického růstu v národních hranicích se za těchto podmínek stává obtížně uchopitelným. V rámci evropských zemí není tento problém tak zřetelný jako v obchodování USA s Čínou, má však rovněž svou relevanci, zejména v obchodě mezi novými a starými členskými zeměmi EU.

4. Předpoklady a efekty zahraničních investic (*Václav Žďárek*) v první části popisuje teoretické problémy (např. sledování toků PZI mezi zeměmi), které souvisí s vymezením PZI, s dopady globalizace na pohyb kapitálu (měnící se pohled na statky a služby, které se v řadě případů stávají obchodovatelnými komoditami) a alternativní formy v případě rozhodování investora o PZI. V další části jsou rozebrány moderní tendence v případě výrobního procesu (offshoring, outsourcing) a jejich dopady na produkční řetězec a rozhodování moderní nadnárodní firmy. Další část je zaměřena na přehled lokalizačních faktorů z hlediska strategií internalizace firmy a je diskutována jejich relevance v současnosti, resp. jejich různé modifikace. Vedle tradičních lokalizačních faktorů jako je velikost trhu, vzdálenost a výše (různě definovaných) pracovních nákladů, jsou v textu uvedeny i nové faktory (environmentální hlediska, časové zóny, zdanění kapitálu, úroveň veřejné správy), které doplňují, resp. modifikují, tradiční determinanty PZI v ekonomice.

5. Vliv vývozu na produkci ekonomiky (*Marek Rojíček*) kromě standardně používané metody propočtu příspěvků k růstu využívá široké analytické možnosti systému input-output tabulek, které umožňuje odhadnout vliv jak přímých, tak i nepřímých efektů prostřednictvím modelování meziodvětvových vazeb stejně jako podíl dovozu vázaného na jednotlivé složky konečného užití. Výhodou rozkladu HDP na jednotlivé složky pomocí tzv. příspěvků k růstu je jejich jednoduchá aplikace a nízká náročnost na zdrojová data, na druhé straně metoda založená na input- -output tabulkách umožňuje komplexnější možnost analýzy v podrobné odvětvové struktuře. Při aplikaci na vybraná odvětví lze pozorovat odlišné charakteristiky jednotlivých odvětví z hlediska vlivu vývozu na produkci a zaměstnanost a také míry dovozní náročnosti. Vzhledem k vysokému podílu vývozu na produkci je absolutní příspěvek elektrotechnického průmyslu na zaměstnanost nejvyšší, avšak relativní dopad vývozu na produkci české ekonomiky je největší v potravinářském průmyslu vlivem vysoké hodnoty multiplikátoru.

Druhá část výzkumu se zaměřuje na charakteristiky **strukturální konkurenceschopnosti a inovační výkonnosti**. Technologická konvergence vykazuje dlouhodobě výrazné strukturální odlišnosti, a to z hlediska znalostní náročnosti vstupů i produktivity inovačních výstupů. Strukturální specifika se projevují mezi znalostními sektory národního inovačního systému i v jejich rámci na úrovni odvětvové, podnikové i regionální. Na stále větším významu současně nabývají interakce mezi dílčími segmenty znalostních sektorů a jejich vnitřní inovační kapacity a rovněž prostředí jejich realizace. V české ekonomice zatím zůstává produktivita národního inovačního systému v průměru nízká, což omezuje také účinnost realizované podpory. Vynakládané zdroje jsou ve značné míře využívány neefektivně, protože používané nástroje nezohledňují dostatečně strukturální specifika inovační výkonnosti a postrádají systémovost, koncepčnost a koordinaci. Interakce mezi institucionálními sektory inovačního systému zůstávají slabé podobně jako vazby mezi různými fázemi inovačního procesu (zejména mezi tradičně pojímanými aktivitami výzkumu a vývoje a využitím jejich výsledků v podnikovém sektoru). Velkou výzvou představuje zvýšení rozsahu a intenzity technologického transferu v pobočkách zahraničních firem, jejichž znalostní náročnost zatím zůstává

v průměru nízká. Rozvoj znalostně náročných segmentů nadnárodních hodnotových řetězců vyžaduje odpovídající úroveň absorpčních schopností domácí znalostní základny.

6. Rozvoj inovačního potenciálu podniků (*Karel Müller*) sleduje nové koncepční přístupy a využívá rozšířené databáze, které jsou zaměřeny na analýzu podnikatelského sektoru NIS. Koncepční část je věnována třem tématům, jejichž specifikace významně přispívá k analýze podnikatelského sektoru NIS: nové pojetí firmy, jako učícího se subjektu, analýza podnikatelského prostředí podle jeho institucionálního rámce, přesnější typologie inovujících firem, která reflektuje jak její organizační flexibilitu i kapacity k učení, tak i změny v podnikatelském prostředí. Empirická část analýzy využívá datové báze EIS 2005 a poznatky získané podle metodiky ESIS a EXIS. Uvedené poznatky potvrzují, že profil inovujících firem a podnikatelského prostředí je příznivě a bezprostředněji ovlivňován rostoucí vahou odvětví se střední a vysokou technologickou náročností a příznivou úrovní kvalifikace a vzdělání. V rámci nových členských zemí EU zauímají domácí inovující firmy přední pozici, avšak ve svém růstu jsou v současnosti limitovány zásadními strukturálními bariérami: orientací na přejímání inovací od vyspělejších firem a nízkou úrovní správy.

7. Faktory inovační výkonnosti firem (*Michal Beneš, Anna Kadeřábková*) se nejprve zaměřuje na jevy, které výrazně mění fungování inovačních procesů. Jde zejména o internacionalizaci výzkumu a vývoje a příklon k otevřené inovaci a demokratizaci inovačního procesu. Cílem kapitoly je ve stručnosti zhodnotit tyto jevy včetně jejich možných implikací pro inovační politiku a na základě empirických dat popsat fungování inovačního systému v ČR. Vstupní teoretická část vymezuje nové jevy v inovačním procesu a jejich implikace pro inovační politiku. Empirická část zahrnuje komparaci inovační výkonnosti firem české ekonomiky s vybranými zeměmi Evropské unie. Sledovány jsou charakteristiky podniků (působení na zahraničních trzích, příslušnost ke skupině), inovační aktivita, typy inovačních aktivit, vztah inovační a výzkumné aktivity, spolupráce při inovacích, překážky inovačního procesu, financování inovací, ochrana inovačních výsledků a podnikové vzdělávání pracovníků.

8. Internacionalizace inovačního systému (*Karel Müller*) objasňuje potřebu jeho interpretace s ohledem na globalizační úlohu vědy, techniky a ekonomických faktorů. Možnost uplatnění tohoto přístupu je podpořena diskusí k pojetí globalizace a jejím ekonomickým a sociálním důsledkům, které se také promítají do prostředí NIS a strategických orientací jejích aktérů. Vliv globalizačních tlaků na prostředí a aktéry NIS lze analyzovat pomocí faktoru sociálních sítí. Tento pohled umožňuje využít institucionální analýzu při analýze forem internacionalizace NIS. Využití existujících databází pro analýzu rozsahu a forem internacionalizace NIS je prezentováno na příkladu zahraničních zdrojů domácího výzkumu a vývoje a podílu zahraničních firem na inovačním potenciálu domácího podnikového sektoru.

9. Produktivita znalostních sektorů (*Anna Kadeřábková, Michal Beneš*) se zaměřuje na pozici institucí vyššího vzdělání (resp. univerzit) jako nejvýznamnějších aktérů v procesu tvorby, šíření i využití znalostí. V úvodní části kapitoly je prezentován historický vývoj funkcí univerzit, které dnes plní ve znalostní společnosti. Druhá část je zaměřena na význam univerzit jako producenta nových znalostí. Rozlišeno je hledisko vstupů a výstupů inovačních aktivit, zejména vnitřního výzkumu a vývoje a jeho strukturálních charakteristik. Specifická pozornost je ve třetí části věnována spolupráci vysokých škol s podnikovým sektorem z hlediska její intenzity a formy, včetně významu externích zdrojů znalostí pro inovační aktivity firem. Závěrečná část se zabývá funkcí univerzit jako poskytovatelů nejvyššího vzdělání. Charakterizovány jsou výstupy této vzdělávací funkce z hlediska struktury a ekonomického významu absolventů, internacionalizace vysokého školství a také postavení absolventů vysokých škol na trhu práce.

10. Inovační výkonnost ve službách (*Michal Pazour*) se zaměřuje na identifikaci hlavních rozdílů ve výkonnosti tohoto sektoru v mezinárodním srovnání a napříč sektorem. Ten prochází v současnosti dynamickým vývojem, který vede k postupnému růstu významu služeb v ekonomice, jenž se projevuje rostoucím podílem služeb na zaměstnanosti a přidané hodnotě. Mezinárodním srovnáním významu služeb v ekonomice a strukturací sektoru z hlediska znalostní náročnosti se zabývá první část kapitoly. Dále je prezentováno mezinárodní srovnání inovační výkonnosti služeb pomocí souhrnného inovačního indexu. Třetí část zahrnuje analýzu stěžejních oblastí inovační výkonnosti, kterými jsou lidské zdroje, poptávka po inovacích a jejich veřejná podpora, typy inovací (technické a netechnické), komercializace inovačních výstupů a ochrana duševního vlastnictví.

11. **Strategický přístup k ICT v podnicích** (*Josef Basl*) popisuje posun paradigmatu vnímání podnikových ICT směrem od výdajového k majetkovému pohledu. Ze strategického pohledu je pozornost věnována vztahu ICT k podnikovým cílům a metodám řízení, které určují rozvoj podniku a které pro své efektivní fungování nezbytně potřebují kvalitní informace poskytované vhodnými informačními systémy. Právě z této koncepce se odvíjí jeden z možných strategických způsobů vnímání ICT. Dále je prezentována typologie efektů podnikových ICT s ohledem na jejich dopad v podobě finančních, zákaznických nebo procesních ukazatelů. Výsledky vlastních průzkumů jsou doplněny nejčastěji uplatňovanými metodami hodnocení efektivnosti projektů implementace podnikových informačních systémů. Následuje rozbor potenciálu přínosů informačních systémů a ICT v podnicích, které mohou být vnímány jak v rovině snižování nákladů, tak v rovině zvyšování prodeje a rozvoje prodejních příležitostí.

12. **Řízení efektů podnikové informatiky** (*Jan Pour*) vychází z potřeby identifikace přínosů značných investic do této oblasti. Východiskem je identifikace potřeb analýz a plánování efektů informatiky. Řízení efektů je bezprostředně vázáno na systém informatických služeb, které se staly v posledním období jádrem řízení informatiky. Jednou z otevřených otázek je však možnost a potřeba měření dosahovaných efektů, především ve finančních ukazatelích. Praxe ukazuje, že efekty informatiky se stále častěji vyjadřují ve finančních ukazatelích, ale na druhé straně je dosud velká pozornost věnována i čistě kvalitativním, měkkým ukazatelům. Druhá část se zaměřuje na začlenění řízení efektů do současných standardů řízení informatiky a dále na kategorizaci efektů a vymezení jejich podstatných atributů, nejčastěji využívaných v analytických a plánovacích úlohách. Pro komplexní pohled jsou uvedeny i metody sledování návratnosti investic do informatiky.

13. **Regionální ekonomická výkonnost** (*Jaroslav Kahoun*) se zaměřuje na mezinárodní srovnání hospodářského vývoje na úrovni krajů České republiky a na hodnocení jejich vnějších vazeb z hlediska exportní schopnosti a atraktivity pro přímé zahraniční investice. V úvodní části jsou popsány teoretické přístupy k objasnění příčin a řešení nerovnováh regionálního vývoje a existující způsoby aplikovaných regionálních politik. V souvislosti s procesem reálné konvergence české ekonomiky k úrovni EU je proveden odhad budoucího vývoje zejména s ohledem na dosažení kritéria nároku na regionální podporu. Popsány jsou rovněž nepřesnosti spojené s ukazatelem standardu kupní síly (PPS), kterým se reálná konvergence nejčastěji měří. Větší prostor je věnován analýze exportní výkonnosti krajů ČR. Ukazatele exportu a přímých zahraničních investic jsou kombinovány s indikátorem celkové ekonomické výkonnosti za účelem nalezení souvislostí potvrzujících vliv uvedených faktorů na vznik regionálních nerovnováh.

4. Finanční hospodaření CES VŠEM v roce 2007

Hospodářský výsledek CES VŠEM za rok 2007 byl **136.895,51 Kč** (zisk). Bude převeden ve prospěch rezervního fondu.

Rozvaha (bilance) ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2007 (v celých tisících Kč)

AKTIVA	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A. Dlouhodobý majetek	41	17
I. Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	70	70
II. Dlouhodobý hmotný majetek celkem		
III. Dlouhodobý finanční majetek celkem		
IV. Oprávky k dlouhodobému majetku celkem	-29	-53
B. Krátkodobý majetek celkem	2 343	3 397
I. Zásoby celkem		
II. Pohledávky celkem	2 113	2 205
III. Krátkodobý finanční majetek celkem	228	1 148
IV. Jiná aktiva celkem	2	44
AKTIVA CELKEM	2 384	3 414
PASIVA	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A. Vlastní zdroje celkem	1 553	1 689
Jmění celkem	831	1 552
I. Výsledek hospodaření celkem	722	137
B. Cizí zdroje celkem	831	1 725
I. Rezervy celkem		
II. Dlouhodobé závazky celkem		
III. Krátkodobé závazky celkem	831	1 725
IV. Jiná pasiva celkem		
PASIVA CELKEM	2 384	3 414

Výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2007 (v celých tisících Kč)

Název položky	Činnosti	
	hlavní	hospodářská
A. NÁKLADY		
Spotřebované nákupy celkem	288	50
I. Služby celkem	2 465	169
II. Osobní náklady celkem	6 382	
V. Daně a poplatky celkem		16
V. Ostatní náklady celkem	51	19
VI. Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek celkem	23	
VII. Poskytnuté příspěvky celkem		
VIII. Daň z příjmu celkem		
Náklady celkem	9 209	254
B. VÝNOSY		
I. Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem	1 160	293
II. Změny stavu vnitroorganizačních zásob celkem		
III. Aktivace celkem		
IV. Ostatní výnosy celkem	3	46
V. Tržby z prodeje majetku, zúčtování rezerv a opravných položek celkem		
VI. Přijaté příspěvky celkem	8 098	
VII. Provozní dotace celkem		
Výnosy celkem	9 261	339
C. Výsledek hospodaření před zdaněním	52	85

5. Závěr

V roce 2007 pokračoval rozvoj výzkumných aktivit realizovaných v rámci CES VŠEM. Probíhá řešení dvou dlouhodobých výzkumných projektů v oblasti konkurenceschopnosti České republiky. Prostřednictvím rostoucí expertní databáze jsou rozšiřovány vnější kontakty pracoviště v odborné veřejnosti na národní i regionální úrovni. Pracoviště usiluje o pestrou prezentaci výsledků svých aktivit a publikuje odborné výstupy ve standardních formátech. V dalším období je cílem zejména rozšíření spektra metodologických přístupů o terénní a expertní šetření, intenzivnější spolupráce s vnějšími subjekty při publikaci kolektivních výstupů a v magisterské výuce a rozvoj mezinárodní spolupráce pro přípravu projektu hodnocení konkurenceschopnosti nových členských (tranzitivních) zemí EU.